

Ministeren, idet han forelagde dette Lovforslag, begaaet en Feil, ved at udtage de 50,000 Kr., som i nogle Aar have staaet paa Finantsloven. Ved Finantslovens 1ste Behandling var der nogle Medlemmer fra den modsatte Side, som bebrejdede ham dette, hvad ogsaa var fuldkommen rigtigt fra de Herrers Side, thi derved svækkede han aldeles afgjort sin Stilling. Nu kommer den meget ærede Minister og beder os om at hjælpe ham at gjøre denne Feil god igjen, medens han dog hidtil ikke har vist sig villig til at give efter i nogen Henseende med Hensyn til denne Sag. Seg nærer der samme Forventning som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, nemlig at, dersom der ikke kommer Noget ud af denne Lov iaar, saa vil der aldrig komme Noget ud af den, og jeg vil tilføje, at jeg ogsaa nærer det Haab, at der ikke vil komme Noget ud af den iaar, eftersom denne Sag ikke bør ordnes ved Lov. Seg skal ikke komme dybere ind herpaa, men kun sige, at et saadant Normalbudget for en Indtægtspost vil jeg for mit Vedkommende anse for fuldstændig stridende mod Grundlovens Aand, om ikke mod dens Ord. Den Maade, hvorpaa denne Sag maatte ordnes, var gennem Finantsloven; men naar vi nu skulle have den ordnet, og naar Forordningen skulle faaledes, som den gjør, naar vi fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds og fra anden Side høre, at den Opfattelse, at det er Universitetets egne Penge, ingenlunde er opgivet, og naar vi høre det nævnte ærede Medlem sige, at man maa modsatte sig, at Statskassen beriger sig paa Universitetets Besøftning, samt naar man bruger lignende Udtryk, som forudsætte, at det er Universitetets Penge, som Staten vil inddrage, saa forekommer det mig, at der er dobbelt Anledning for os til at værge os derimod, og til at stille bestemte Betingelser med Hensyn til Universitetet og ogsaa med Hensyn til at give det en Ordning paa Finantsloven. Ved paa Finantsloven at optage de 50,000 Kr. dækker man, som bekendt, ikke fuldstændig Universitetets Understud, men man dækker dog herved Halvdelen deraf, og man gjenoptager derved den Pædagogis, som Ministeren har ladet falde. Seg tror ikke, at man bør gaa ind derpaa uden ind et virkeligt Bederlag, og jeg betragter ikke et saadant Bederlag som det, den ærede Ordfører har fremsat, nemlig et Bederlag, vedrørende andre Undervisningsforhold, for at være tilstrækkeligt, eftersom det er af allerstørste Vigtighed, at vi, samtidig med at vi ordne Universitetets Pengeforhold og træffe Aftale derom paa Finantsloven, faae Sikkerhed for, at enten alle eller i alt Fald en væsentlig Del af de mangfoldige Mangler og Brøst, som findes ved selve Universitetsvæsenet, kunne blive afhjulpne. Det er med dette for Øie, at jeg har stillet det Forslag, som findes under Nr. 33, og som gaar ud paa, at Examenkommissioner skulle indrettes.

Dette er Hensigten — det har den høitærede Minister opfattet fuldstændig rigtigt — med at ubelade Ordene: „faste Censurer eller“. Der vil derved være givet et Bederlag paa Universitetets eget Omraade for Optagelsen af de 50,000 Kr. paa Finantsloven. Naar den høitærede Minister har erklæret, at dette ikke kan ske, saa finder jeg ikke Anledning til at fastholde dette Forslag, men jeg maa dog sige, at der hvortæn ved de meget ubestemte Udgifter til fremtidige Reforme paa det høiere Stolevesens Omraade, som Ministeren har stillet i Udfigt, eller ved nogen som helst Udtalelse af Ministeren angaaende Universitetsvæsenet, er givet nogen tilfredsbringende Sikkerhed for, at vi ville optaae Noget til Gjengæld for de Indrømmelser, som Ministeren kræver af os. Seg vil derfor fraraade, at vi vedtage Forslaget under Nr. 29, og jeg vil selvfølgelig ogsaa fraraade, at vi vedtage Forslaget under Nr. 30, som gaar ud paa, at der skulde ikke gives 50,000, men endog 110,000 Kr. Det vil sige, at det fulde Understud paa Universitetets Budget skulde dækkes af Statskassen uden nogen som helst Bederlag, og tilraade, at man overlader dette til fremtidige Forhandlinger. Seg skal i Henhold til, hvad jeg nylig har sagt, tage Endringsforslaget under Nr. 33 tilbage.

Formanden (Kraabbe): Endringsforslaget under Nr. 33 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det altsaa forfaldet.

Tauber: Maatte det maaske være mig tilladt at sige et Par Ord om de andre Spørgsmaal, som den ærede Ordfører har berørt, og som omtales i Bilagene. Den ærede Ordfører henviste til en Udtalelse fra Stiftamtmanden og Biskoppen i Fyen angaaende Fordelingen af det Bidrag, som Baisenhuset yder til Fyens Stift. Samtidig med, at Finantsudvalget ved 2den Behandling gjorde en Bemærkning herom i Betænkningen, gjorde det ogsaa en Bemærkning herom for Sjællands Vedkommende, og jeg vilde meget ønske, at den høitærede Minister samtidig med, at han erhvervede denne Udtalelse fra Stiftsforvigheden paa Fyen, ogsaa havde erhvervet en Udtalelse fra Stiftsforvigheden paa Sjælland, eller hvem ellers Baisenhusbestyrelsen bestaar af, om Grunden til, at man ved Bestandelsen af Baisenhusets Hovedfond saagodt som ikke tager Hensyn til den Del af Sjællands Stift, som ligger udenfor Rjæbenhavn. Det er en Anke, som oftere er ført fra Finantsudvalgets Side og nu gjentagen iaar, men man har aldrig faaet noget Svar derpaa. Sjællands Stift udenfor Rjæbenhavn er i saa Henseende saa uheldig stillet, at, medens de øvrige Stifter have faaet, om ikke store Bidrag, saa dog noget Bidrag fra Baisenhuset til Fordeling indenfor deres Stifter, er Sjællands Stift henvist til Bai-